

CURIERUL ARTISTIC

Gazetă de propagandă culturală și artistică. — Apare săptămânal

Redacția și Administrația: str. Ion H. Rădulescu No 34 - Târgoviște

PROBLEMA propagandei culturale la sate.

II

La muncă deci, cu hotărâre și cu
voinicie, pentru a răsturna răul în-
tronat de cei puțin scrupuloși!

Desigur că piedicile nu vor lipsi,
că deac răzarea nu va întârzia să se
ivească, dar cei cari pornesc spre o
țintă trebuie să se gândească la al-
vărul constatat că, într'o acțiune ce
luminaie, nimic nu se obține fără in-
sistență, perseverență și curaj.

E foarte greu să smulgi din mintea
țăranului nostru o părere care în ca-
zul acesta valorează cât o con-
vingere și este știut că el privește cu
foarte multă bănuială o acțiune cultu-
rală căci experiența din trecut, când
era întrebuințat ca instrument pentru
tot felul de uneltiri, l'a învățat să nu
mai îmbrățișeze pe cei ce vin a-i vor-
bi, să nu mai creadă că pot exista
oameni cari îi vor binele și cari in-
tenționează a-i da la îndemână mij-
loace mai perfecționate spre a ajun-
ge la anumite scopuri personale.

Mare ar fi însă slăbiciunea noastră,
dacă, din momentul ce constatăm ne-
reuzita în genere a acțiunilor cultura-
le de până acum, renunțăm la conti-
nuarea luptei, punând la baza inacti-
vității noastre un asemenea argument.

Oricine trebuie să recunoască, că
precum orice cauză își are efectul său,
tot astfel în orice efect am putea gă-
si, cu puțină bunăvoință, o cauză.

Una din ele am aflat-o când am
cercetat activitatea dezastroasă, a pro-
fitorilor, a acelor cari odată ce-și
ajung scopul, nici nu mai privesc spre
țărani cari le-au dat concursul.

Înainte de a trece la cercetarea ac-
țiunii celor chemați de a organiza o
muncă culturală (învățători, preoți, a-
gezeminte culturale și oameni de bine
(continuare în pag. 11-a)

Indepărtate două astre...

Indepărtate două astre,
Din lumea miilor de sfer
Se 'nvăluiesc una pe alta
C'o dureroasă scânteere;
De veacuri, risipite 'n spațiu
Prin adâncimi nemăsurate
Cu raze palide-și mângăie
Nespusa lor singurătate.
Cu-atât mai cornice se chiamă,
Și cu lumină mai curată,
Cu cât prin zarea fără margini,
Nu s'ar ajunge niciodată.....
Stropi de aur oad
Printre ramuri grele;
Naște sus, pe cer,
Un sobor de atele.
Desmierdând un cânt
Pe-adormita-i strună
Greerul s'globiu
Danțează la lună;
După o perdea
Cu-amorași brodată
S'a ivit sfios
Un profil de fată.
În parcul umbros
Pe-un atrat de sulfină
Un penaj uitat
Lângă-o mandolină,
Iar un îluturaș
Luminat de-o rasă
Pe-un potir de crin
Somnoroș visează.

ARTUR ENĂȘESCU

Citiți și răspândiți „CURIERUL ARTISTIC“

Academig Românis Bucurest

cari sunt pătrunși de necesitatea luminării sătenilor) trebuie să pomenim în mod succint de-o altă categorie de oameni, cari se numesc luminători ai satelor și anunță prin afișe multicolore turneuri de propagandă culturală.

Cui nu i-a picat în mână un asemenea afiș? Curiozitatea ne face să ne oprim câte-va momente spre a-l citi.

Dar ce om de cultură nu rămâne mirat și chiar indignat când vede că programul de „acțiune culturală” conține în loc de doctorie morală, otravă ucigătoare a bunului simț, a nobleței sufletesti, a omeniei, căci ce sunt altceva cupletele cu cari o pornesc toți necheamații, nu pentru a face propagandă culturală (acesta este doar un titlu care să sune frumos când îl pronunți și care să servească drept pavăză spre a acoperi interesele avide de materialitate) ci pentru a propaga nerușinarea rimelor ce fac să bobotească de-un râs mitocănesc, mahalagii Bucureștilor și cari pe-un om cu un dram de bun simț îl revoltă până la desgust.

Mulți cred că țăranului nostru îi plac asemenea improvizații cari sunt certate cu cele mai elementare principii de morală și-și bazează presupunerea pe faptul că-l văd râzând când le aude, dar puțini sunt aceia cari îl urmăresc pe țăran în cercul său intim și-l aud cu câtă asprime meritată judecă glumele estive ale acelor necheamați cari se intitulează „propagatori de cultură” și cari profanează în acest fel acțiunea apostolică a oamenilor cari întrebunțează timp, muncă, încordare și suflet pentru a vedea mult obidita clasă țărănească ajunsă la o treaptă care să fie proporțională cu gradul de dezvoltare la care a ajuns din alte puncte de vedere țara noastră.

(Va urma)

Urmăriți în numărul viitor cea mai interesantă latură a acestei probleme:

Observațiuni asupra acțiunii culturale a celor cheamați.

Oameni de bine, preoți, învățători, studenți, toți cei cari dorinți a contribui ca creșterea prosperarea mișcărilor culturale și artistice.

Scribi, citiți și abonați-vă la

— «CURIERUL ARTISTIC» —

Intenționăm să aducem cu timpul, multe îmbunătățiri gazetei noastre.

De lângă că ne-am asigurat colaborarea multor intelectuali de seamă și cu inimă, vom realiza și diferite îmbunătățiri tehnice.

— — —

Incepând de numărul viitor vom publica interesante informații asupra căminelor culturale din județul nostru.

Gazeta noastră deschide larg coloanele sale pentru orice dare de seamă asupra serbarilor organizate de căminele culturale din județ, primește drept colaborator pe orice om cu huz simț și se pune în serviciul oricărei mișcări ce tinde a da viață nouă unei munci artistice sau culturale serioase.

FILMUL ZILEI

Să nu creadă cineva că *Sirena Tropicelor* este o simplă inscenare a unei reviste. E drept că un act reprezintă dansurile îndrăcite ale celebrei negrese Josephine Baker supranumită „venus cea reagră”

Însăși distribuția rolurilor ne face să bănuim că nu este vorba numai de atâta ci că ne aflăm în fața uneia din producțiile cinematografice cele mai desăvârșite.

Pierre Batcheff ajuns cel mai admirat june prim al Franței, Regine Thomas care în „La vestale du Gange” a fermecat fără excepție pe toți spectatorii, Georges Melchior care în același film a obținut simpatia unanimă, alături de Josephine Baker au dat publicului amator de artă pură un spectacol rar, care farmecă, încântă și mulțumește pe toți.

Maurice Dekobra romancierul sărbătorit al timpului nostru a compus un scenariu ideal pentru un film, iar regisorii Henri Etievans și Mario Nalpas și-au unit puterile artistice pentru a da lumii un spectacol, grandios unic în felul său.

Filmul «Puntea Pisicii» întrece tot ceence a văzut până în prezent ochiul omănesc.

Suntem convinși că publicul Târgoviștean îl va califica drept cel mai sublim film al anului.

— — —

Direcțiunea cinematografului Central anunță onoratul public că-i pregătește o frumoasă surpriză cu ocazia reprezentării marelui producțiuni cinematografice „*Pohod na sibir*”.

— — —

Co scrie presa străină despre «filmul PUNTEA PISICII»

...Succesul a fost considerabil, așa cum de mult nu l'a mai cunoscut o producție germană.

(Filmkurier)

...Puntea Pisicii reprezentată în premieră s'a transformat într-un succes triumfal.

(Lichtbildbühne)

...Un film tare, bine întocmit și un succes neobișnuit. E cel mai bun film pe care l'a produs arta germană de multă vreme încoace. Constitue un omagiu puternic adus bătrânului scriitor Hermann Sudermann.

(Berliner Morgenpost)

Insistăm atâta, asupra acestui film, de oarece rolul nostru este să atragem atenția onor. Public asupra spectacolelor cari sunt recunoscute de toată lumea drept capo d'opere.